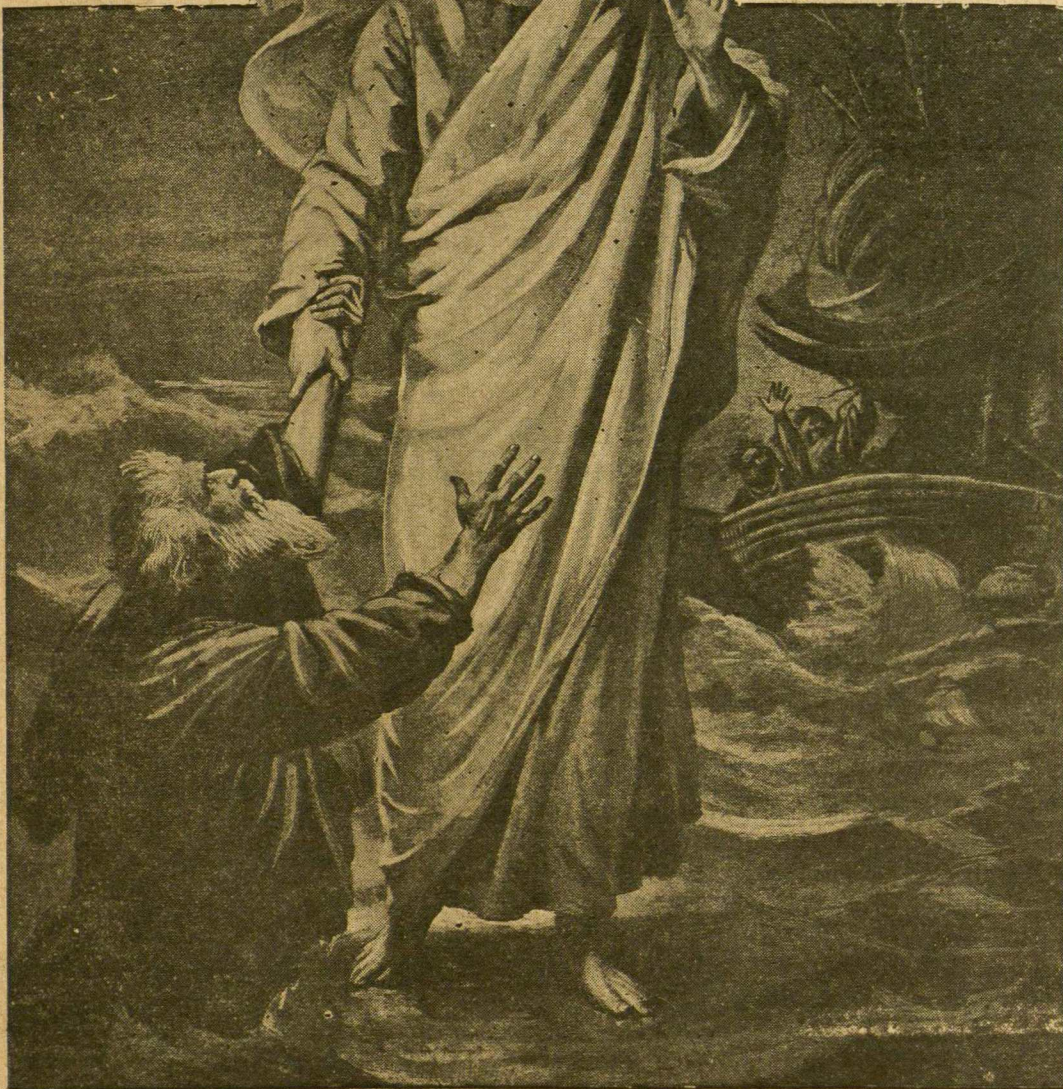

LATVAS

No. 48. Metai X

Lapkričio-Nov. 22, 1930

NSR valet
respublikinė
biblioteka

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by Marian Fathers

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act. of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams	\$2.00
Pusei metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

“L A I V A S”

2334 South Oakley Ave.,

Chicago, Illinois

XXIV SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

L e k c i j a .

TESAL. 1, 2—10.

BROLIAI: Mes visuomet dėkojame Dievui už jus visus, atsimindami jus visus savo maldose.

Mes nuolat atsimename Dievo ir mūsų Tėvo akyvaizdoje jūsų tikėjimo darbą, vargą, meilę ir ištvermę viltyje mūsų Viešpačiu Jėzumi Kristumi, žinodami, Dievo mylimieji broliai, jūsų išrinkimą, nes mūsų evangelija atėjo pas jus ne tik žodžiais bet ir su jėga, su šventąja Dvasia ir pilnu įsitikinimu. Jūs juk žinote, kokie mes buvome jūsų tarpe dėl jūsų. Jūs pasidarėte mūsų ir Viešpaties sekėjai, priimdami žodį didžiame sielvarte šventosios Dvasios džiaugsmu. Taip jūs pasidarėte pavyzdys visiems tikintiems Makedonijoje ir Achajoje. Nes, pradėdant nuo jūsų, Viešpaties žodis pragarsėjo netik Makedonijoje ir Achajoje, bet jūsų tikėjimas į Dievą pasidarė žinomas ir visur, taip kad mums nėra reikalo ką nors apie tai kalbėti. Nes jie patys pasakoja apie mus, koks buvo mūsų pas jus atėjimas ir kaip jūs gręžėtės nuo stabų į Dievą, kad tarnautumėte

E v a n g e l i j a

MATO 13, 31—35.

NUO metų Jėzus pasakė minioms šita prilyginimą: Dangaus karalystė panaši į garstyčių grūdą, kurį žmogus ėmė ir pasėjo savo dirvoje. Jis, tiesa, mažiausias tarp visų sėklų bet užaugęs, didesnis už visas daržoves ir iš jo darosi medis, taip kad dangaus paukščiai atskrenda ir gyvena ant jo šakų. Jis pasakė jiems kitą prilyginimą: Dangaus karalystė panaši į raugą, kurį moteriškė ėmė ir įmaišė į tris saikelius miltų, kolei visa įrūgo. Visa tai Jėzus kalbėjo minioms prilyginimais, ir be prilyginimų jis jiems nekalbėjo, kad įvyktų, kas pranašo pasakyta šiais žodžiais: Aš praversiu savo burną prilyginimais, išpasakosiu nuo pat pasaulio įkurimo paslėptus dalykus.

gyvajam ir tikrajam Dievui, ir lauktumėte iš dangaus jo Sūnaus Jėzaus, (kurį jis prikėlė iš numirusių) kurs mus išgelbėjęs nuo ateinančios rūstybės.

Užsakykite “LAIVĄ” Savo Giminėms Į Lietuvą

Eucharistinio Kongreso Atbalsiai.

Šeštasis Tautinis Jungt. Amerikos Valstybių katalikų Eucharistinis Kongresas įvyko šiomet Omahoje, Nebr. Jis prasidėjo rugsėjo 21 d. ir baigėsi 25 d., ketvirtadieny.

Šis Kongresas pasisekė labai gerai tiek žmonių skaitlingumu, tiek iškilmių puošnumu, didybe ir gražumu.

Kongreso užbaiga buvo jo tikrasis vainikas. Čia pasirodė tikroji religinės dvasios didybė ir širdžių kilnumas. Tas Kongreso baigimas parodė, kad mylėjimas Jėzaus, Eucharistinio karaliaus, ne nyksta, bet auga žmonių širdyse.

Tą dieną skaudus, šiurkštus ir šiurpus vėjas, švilpydamas bastėsi Omahos miesto gatvėmis. Prie jo prisidėjo smulkus lietus. Kaip keno širdį sužnybo nusiminimas ir neramumas: procesija nenusiseks.

Ji nusisekė. Apie 25,600 žmonių maršavo procesijoje. Kiti tūkstančiai stovėjo, per mylią kelio, gatvės šonuose ir ramiai, pilni nuostabos, žiūrėjo į iškilmę.

Tą dieną įvyko "Kunigų Eucharistinės Lygos" (draugijos) posėdis (sesija). Jame pirmininkavo Cleveland'o vyskupas Juozapas Schrembs. Jis pareiškė, "kad tas kunigų susirinkimas yra didžiausias Tautinis Kongresas, kokio neturėta dar Jungt. Valstybių istorijoje."

Trečiadienio vakare į 50,000 žmonių susigrūdo į Creighton Universiteto didžiulį stadioną. Čia Šv. Vardo Draugijos nariai viešai reiškė savo tikėjimą į Jėzų Šv. Sakramente ir iškilmingai Jį garbino.

Tūkstančiai moterų prisidėjo prie vyrų bendrai išreikšti savo katalikiškumą.

Jo Eminencija, Jurgis Kardinolas

Mundelein, Chicagos Arkivyskupas, perskaitė šiam Kongresui asmenišką prezidento Hoover'io sveikinimą. Jis skambėjo šiaip:

"Aš jausiesiu didžiai Jums dėkingas, jei Jūs pareikšite mano nuoširdų sveikinimą Tautiniam Eucharistiniam Kongresui, kuriam Tamista, kaip aš esu informuotas, pirmininkauji. Prašau pareikšti, kad aš labai įvertinu dvasinių idealų svarbą ir tikibinį gyvenimą mūsų tautoje. Tie dalykai yra būtini socialinės tvarkos ir politinių įstaigų pastovumo pamatai.

(Pasirašęs) Herbert Hoover.
Jungt. Amerikos Valst. Prezidentas."

—o—

Vakaras. Stadione tylu, nors ten kelios dešimtys tūkstančių žmonių. Pranyko šviesos. Tamsu. Bet štai — staiga — blykšt, blykšt, blykšt — lyg žvaigždutės, vaškinės žvakutės sužiba. Jų sumirgėjo į 50,000. Susiubavo šviesų jūra. Visa tai linksta žemyn prieš Eucharistinį Karalių.

Kardinolas Mundelein teikia palaiminimą su Švenčiausiu Sakramentu.

To reginio įspūdis neišdils iki mirties, kam teko tai matyti.

Po suteikto palaiminimo kalba į susirinkusius Kardinolas Mundelein ir New Yorko miesto teisėjas Martynas T. Manton. Columbia Radio Co. per visą tinklą savo radio stočių paleidžia tų dviejų asmenų kalbas į visą pasaulį. Eucharistinio Kongreso vyrų choras, kunigo Edvardo Gleeson diriguojamas, gieda giesmes.

—o—

Ketvergo procesijos užbaiga iškilmių vainikas, rodos stebuklų lydima.

Kada procesija jau baigiasi; kuomet turės būti suteiktas Šv. Tėvo, Bažny-

čios Galvos, palaiminimas ir palaiminimas su Šv. Sakramentu, įvyksta atmaina.

Vėjas-švilpikas nutilsta. Rodos jam taip įsakė jo valdovas Jėzus. Lietus taipat sustoja krapnojęs. Tyla, ramybė viešpatauja.

Monstranciją stato ant aukšto, tam tyčia pastatyto, altoriaus prie didžiųjų šv. Cecilijos katedros durų. Altorių dengia puikus baldakimas. Šonais driekiasi žemyn puikios kurtynos. Prie altoriaus Apaštalinis Delegatas, arkivyskupas Pietro Fumasoni-Biondini, 56 arkivyskupai ir vyskupai, 10 abbatų ir Popiežiaus sargybos Vyčiai suklaupę ant platformos, šimtai pralotų, tūkstančiai kunigų ir dešimtys tūkstančių pasaulionių suklaupę ant žemės. Apaštalinis Delegatas pakėlė Švenčiausiąjį Sakramentą ir suteikė palaiminimą.

Trimitų garsai pranešė visiems ir toliausiai klupantiems, kad atėjo valanda, kurioje Dievo palaiminimas nusileidžia ant skaitlingų Kongreso dalyvių ir uolių Jėzaus Eucharistijoje garbintojų.

—o—

Baigėsi Kongresas. Žmonės pakilo, sujudo. Išrodė, kad jie nori, kad tas Kongresas dar tęstųsi ilgiau. Kurie gyveno Kongreso įspūdžiais per kelias dienas, troško jų daugiau. Jie nenorėjo, kad baigtųsi.

Bet juos labai suramino jų atgijęs tikėjimas, kad neužilgo jie paregės dangiškąjį Kongresą. Gaus ten įspūdžių, kurie niekuomet nesibaigs.

—o—

ROMOS UŽGROBIMAS.

Rugsėjo 20 d., 1870 metų Šv. Tėvas, Pijus IX, davė įsakymą savo kariuomenei, kad jie privalo priešintis užgrobigams tiek tik, kad būtų įrodyta,

jog Roma tapo užgropta ginkluota jėga, o ne atiduota liuosnoriai. Panašiai įvyko. Popiežiaus kariuomenės vadai davė įsakymą sustabdyti visą veikimą prieš priešus, kaip tik tie patrankų šūviais išgriovė dalį Romos sienų. Išgriovimas įvyko ryto 9 val. po keturių valandų bombardavimo. Vieta, kurioje išgriovimas įvyko, vadinasi Porta Pia, prie Via Nomentana.

Tą valandą Pijus IX buvo savo kambariuose Vatikane. Su juo buvo įvairių valstybių ambasadoriai, skirtieji prie Šventojo Sosto.

Kada baltoji vėliava buvo iškelta ant Šventojo Angelo pilies, Pijus IX atleido savo svečius, pabrėždamas jog jie bus liūdininkais, kad jo miestas tapo užgrobtas jėga ir prievarta.

Tokiu būdu rugsėjo 20 d. pasiliko atminimu nutrauktų santykių ir nesątaikos tarp Šventojo Sosto ir Italijos. Porta Pia Bažnyčios priešams buvo jų priešingumo simbolis.

Per šešiasdešimt metų buvo minima ta diena. Kasmet tą dieną buvo mėtomi visoki niekinimai ant Bažnyčios ir tikėjimo. Juo kraštutinesnė, radikalesnė partija buvo valdžioje, tuo biau-resni niekinimai buvo daromi.

Biauriausi metai buvo 1910. Tuomet masonai buvo valdžioje. Romos miesto majoras buvo masonas žydas Ernest Nathan. Jis savo prakalboje prie Porta Pia rugsėjo 20 d. baurinime tikėjimo ir Bažnyčios pralenkė visus buvusius ir būsimus majorus.

Fašistams paėmus į savo rankas valdžią Italijoje, tuojaus pasidarė atmaina. Ta rugsėjo 20 d. buvo švenčiama, bet buvo vengiama net mažiausių užgauliojimų Bažnyčios ir tikybos. Tos dienos majoro prakalbose ėmė skambėti kitokia tos šventės prasmė ir dvasia.

Šv. Teresė.

(1515—1582).

Šv. Teresė gimė kovo 28 d. 1515 metais pietų Kastilijoje, Avilos mieste, Ispanijoje. Jos tėvai buvo iš garsios giminės, pamaldūs, turtingi ir galingi. Jie išaugino ir išauklėjo savo dukterį į dvasios milžiną.

Iš pat jaunystės Šv. Teresė turėjo karžygišką širdį ir didelę energiją. Jauną mergaitę ištiko pavojai. Ji skaitė nevisai tinkamus raštus ir draugavo su lengvamaniškais savo giminaičiais. Buvo belinksntanti į paviršutinumą ir tuštybę. Bet Teresė niekad neperėjo padorumo ribų.

Sukakus 15 m., ji buvo atiduota auklėti į Augustijonių vienuolyną Aviloje. Jos nuodėmklausiu tada buvo šv. Tomas Vilianietis. Čia ji ėmė jausti pašaukimą į vienuolinį gyvenimą. Bet sunkiai susirgo. Pusantrų metų išbuvo pas tėvus namie. Buvo tai pradžia sunkių jos kūno skausmų, kurie tęsėsi per 50 metų, iki mirties.

Jos tėvas nenorėjo leisti ją vienuolynan. Atėjo 1533 m. Visų Šventė. Teresė slapta pabėgo iš tėvo namų ir įstojo į karmeličių Dievo Įsikūnijimo vienuolyną Aviloje. Tuoj tapo naujokė. Po metų padarė įžadus. Čia ji rado savo širdžiai ramybę, pasitenkinimą. Be galo buvo klusnė, sąžininga pareigose. Bet nauja liga surėmė Teresę. Dažnai ji apalpdavo, įgavo širdies skausmų, negalėjo valgyti ir t.t. Jos tėvas paėmė ją atgal į namus liginti. Čia ji pradėjo vidaus maldos pratybas.

1536 metais Teresė buvo apmirusi be žado keturias dienas. Visi manė ją mirus. Rengė karstą. Atsibudus, graudeno esančius: „Kam jūs mane sugražinote? Aš buvau danguje, mačiau taip gi ir pragaro kentėjimus. Aš mačiau vienuolynus, kuriuos aš turiu įkurti, ir daugybę sielų,

kuriuos per mano pagalbą turi būti palaimintos.’

1537 metais įsiprašė atgal į vienuolyną. Ten ji sirgdama gulėjo iki 1539 metų. Šv. Juozapui užtariant, ji atgavo sveikatą. Smarkiai ėmėsi tobulinimosi pratybų. Kentėjimai ją daug išmokė. Ji vis gilinosi į savo širdies gelmes išvidinės maldos lavybomis. Iki 1541 m. tą laikotarpį ji vadina savo neištikimybės Dievo malonėms metu. Perskaičius šv. Augustino „Išpažinimą,” ji pilnai atidariusi savo širdį Dievo malonėms.

1559 m. Šv. Teresė turėjo įstabų regėjimą. Angelas pervėręs jai širdį ir ji užsiliepsnojusi ugninga, Dievo meile. Padėkodama už tą nepaprastą malonę, ji padarė naują sunkų įžadą 1560 m. visame daryti tai, ką supras esant tobuliau ir kas labiau Dievui patinka.

Ji pradėjo reformuoti Karmelitų Vienuoliją. 1560 m. liepos 16 d. ji tarėsi su kai kuriomis savo vienuolyno seserimis įsteigti griežtesnio gyvenimo vienuoliją. Kilo didelis nepasitenkinimas. Bet narsioji Teresė kliūtis nugalėjo. 1562 m. rugpiūčio mėnesy Avilos mieste įsisteigė griežtesnio gyvenimo vienuolija. Kova tęsėsi. Teresė įsteigė keletą vienuolynų kituose miestuose. Ne vien Seserų Karmeličių vienuoliją, bet ir vyrų Karmelitų vienuolynus ji pasiėmė reformuoti. Jai pavyko sukurti 17 seserų ir 15 vyrų vienuolynų. Priešai norėjo jos darbą sustabdyti per Bažnyčios vyriausybę, bet Šv. Teresė tiesiog kreipėsi į Šv. Tėvą Grigalių XIII, ir jisai birž. 22 d. 1580 m. įteisino Teresės įkurtus vienuolynus. Padėjus tvirtus plėtotis pagrindus, ji darbavosi dar porą metų. Spalių 4 d. 1582 m. ji pilna nuopelnų apleido vargo, kovų ir skausmų žemę. Ji mirė.

Del padarytųjų stebuklų Šv. Tėvas

Povilas V paskyrė ją 1614 m. į palaimintųjų skaičių, o 1622 m. Grigalius XV paskelbė ją šventąja. Liepos 3 d. 1628 m. Šv. Tėvas Urbonas VIII paskyrė ją, šale šv. Jokūbo, Ispanijos globėja.

Šv. Teresė yra parašiusi keturias dvasinio turinio knygas: „Gyvenimas,“ „Tobulybės Kelias,“ „Pagrindai“ ir „Rūmai.“ Šis paskutinis veikalas yra pavadintas: „Išvidinė pilis arba rūmai.“ Jį parašė Šv. Teresė 1557 metais liepiama vyresniųjų. Tas veikalas yra labai branginamas dvasinio gyvenimo žinovų. Nuo pat Šv. Teresės laikų iki mūsų dienų jis

nenustojo savo stebėtinios vertės. Pirmas tos knygos spausdinimas buvo atliktas 1586 m. Tą veikalą iš ispanų kalbos išsivertė visos žymesnės tautos į savo kalbą.

Nelengvą vertimo darbą į lietuvių kalbą iš anglų vertimo atliko viena Seserų Kazimieriečių Chicagoje. Jai ir visai Kongregacijai priklauso padėka už šio veikalo vertimą. Mūsų dvasinės srities literatūra įsigys brangių perlų įstabų rinkinį. Tas veikalas tilps „Laive“ ir jei susiras leidėjai, — pasirodys atskira knyga.

Išvidinės Pilyys Arba Rūmai.

PARAŠĖ ŠV. TERESĖ.

Iš anglų kalbos vertė S. M. S.

Pirmutinieji Rūmai. I SKYRIUS.

SIAME SKYRIUJE DĖSTOMA APIE MŪSŲ SIELŲ GROŽYBĘ IR KILNYBĘ IR DUODAMI PALYGINIMAI TAI ISAIŠKINTI, TO ŽINOJIMO IR SUPRATIMO NAUDA, ISAIŠKINTA MALONĖS, KURIAS DIEVAS TEIKIA MUMS IR JOG MALDA YRA DVASISKŪJŲ RŪMŲ VARTAL.

1. Šios knygos planas. 2. Išvidinė pilis. 3. Smerktinas sąvejos nepažinimas. 4. Dievas gyvena sielos viduje. 5. Kodėl ne visos sielos įgyja kai kurias dovanas. 6. Priežastys kodėl kalbama apie šias dovanas. 7. Tų rūmų įžanga. 8. Įėjimas į save. 9. Malda. 10. Gyvenantieji pirmame rūme. 11. Pradžia. 12. Šių tiesų sunkenybės.

1. Kuomet šiandien maldavau mūsų Viešpatį, kad Jis kalbėtų už mane, kadangi nežinojau, ką sakyti nei kaip pradėti šį darbą, kurio klusnumas iš manęs reikalauja, atėjo man mintis, kurią čia išaiškinsiu. Ji tebus pamatas to, apie ką noriu pradėti rašyti.

2. Pamintijau, jog siela panaši į pilį, padirbtai iš vieno deimanto, arba per-

matomo krištolo, ¹⁾ talpinančio savyje daugelį kambarių panašiai kaip danguje yra daug rūmų. Jeigu mes įsigilinsime, Seseles, pastebėsime, jog teisingojo žmogaus siela yra tikras rojus, kuriame pats Dievas mums sako, randa sau pamėgimą. Koksai, įsivaizdinkite, turėtų būti tas gyvenimas, kuriame taip galingas, taip išmintingas Karalius ir taip nesuteptas, turįs Savyje visą gerą, pamėgtų ilsėtis? Niekas negal susilyginti su sielos grožiu ir pajėgumu. Nors kažin kaip aiškus būtų protas, vis vien nepajėgtų suprasti tų jos ypatybių, lygiai kaip negali pilnai suprasti Dievo, kurs yra mus sutvėręs savo paveikslu ir panašumu.

3. Kadangi taip yra, nereikia vargintis, besistengiant suprasti visą sielos rūmų grožį, nors būdama Jo sutvėrimas, be

¹⁾ — Josios gyvenime Šventoji Teresė palygina Dievą prie deimanto (per. X, 1, 14); ir kitur (per. XI, 10) Sielą palygina prie darželio kuriame Viešpats randa sau malonumą.

galo yra didelis skirtumas tarp sielos ir Dievo, panašiai kaip yra skirtumas tarp sutvėrimo ir Sutvėrėjo. Toji tiesa, jog siela sutverta pagal Dievo paveikslą, moko mus, kaip didis yra jos kilnumas ir dailumas. Nemaža nelaimė ir gėda, jog per mūsų pačių kaltę, mes nesuprantame nei savo prigimties, nei mūsų kilmės. Ar tai nedidelis būtų nežinojimas, mano dukrelės, jeigu, žmogus paklaustas savo vardo, 'šalies ir tėvų, nežinotų ką atsakyti? Kad ir kažin kaip paikai tai atrodytų, bet būtų neapsakomai kvailėsnis dalykas, jei mes nesistengtumėm sužinot, išskyrus jog turime kūną, apie mūsų prigimtį, ir įgyti šioki toki supratimą, kad turime ir sielą, ir tai tik dėl to, kad žmonės tai sako ir kad tai yra tikėjimo dalykas. Retai mes pasvarstome, kokias dovanas mūsų siela gal turėti, kas joje gyvena arba kaip be galo brangi ji yra. Todėl mes mažai tesarūpiname išlaikyti jos gražumą. Visas mūsų rūpestis yra nukreiptas į kūną, kurs yra sielos, tojo deimanto, tik neapdirbtas apsodas arba išlaukinės sielos rūmų sienos.

4. Įsivaizdinkime, kai sakiau, jog yra tuose rūmuose daug kambarių, kai kurie jų yra viršui, kiti apačioj, vėl kiti yra šalyse; pačiame vidury yra svarbiausias kambarys, kuriame Dievas ir siela laiko savo slaptiniausius pašnekėsius. Labai atydziai mintykime apie šį palyginimą; Dieve duok, kad šis palyginimas nušviestų jums įvairias malonių rūšis, kurias Jis meilingai teikia sieloms. Žmogus negal viską sužinoti apie jas, o juo labiau taip prastas asmuo, kaip aš. Sužinojimas, kad tokie daiktai galimi, didžiai suramins jus, jeigu Viešpats kada suteiks jums kai kurias iš šių malonių; taip gi neįgiję jų žmonės, gali bent garbinti Dievą už Jo gerumą, kuomet Jis suteikia jas kitiems. Mintis apie dangų ir šventųjų laimę nenkenkia mums, bet linksmina ir paskatina

prie įsigyjimo tų džiaugsmų sau. Nejaugi mums pakenks, sužinojus, kad šiame ištrėmime Dievas gali suteikti Save mums nors ir biauriems kirminams? Juo greičiau Jį numylėsim už tokį neribotą gerumą ir be galo didelį Jo pasigailėjimą.

5. Esu įsitikinus, jei mus nekantrumas apimtu, pamintijus, jog mūsų gyvenimo ant žemės metu, Dievas gali suteikti šias malones ir kitoms sieloms, — toks nekantrumo apsireiškinimas rodytų nusižeminimo ir artimo meilės trukumą, nes kodėl gi nesidžiaugti, kuomet artimas įgyja Dievo dovanas, kurios nei kiek neatima nuo mūsų dalies? Argi, geriau sakant, neturėtume džiaugtis, jog Viešpats reiškia Savo galią, kur Jam patinka? Kartais mūsų Viešpats taip veikia, kad parodžius Savo galybę, kaip tą pareiškė, kuomet Apaštalai klausė, ar aklasis, kurį Jis išgydė, kentėjo už savo, ar už tėvų nuodėmes. Dievas ne dėl to duoda šias malones kai kurioms sieloms, jog jos šventesnės už kitas, kurios neapturi tų malonių, bet tai daro Savo Didybei apreikšti, kaip šv. Povilo ir Marijos Magdalenos atsitikime, ir kad mes galėtumėm Jį garbinti Jo sutvėrimuose.

6. Kai kurie gal sakys, toki dalykai atrodo negalimi ir geriau nepiktinti tikėjime silpnų, bekalbant apie tai. Bet geriau tegu paskutiniai mums neįtikėtų, negu kad mes paliautume davę šviesos sieloms, kurios gauna tas malones, idant jos galėtų džiaugtis ir stengtųsi geriau mylėti Dievą už suteiktas Jo malones, matydamos Jį taip galingą ir taip gerą. Nėgrėšia pavojus tiems, kuriems apie tokius dalykus rašau, nes jie žino ir tiki, kad Dievas duoda net ir didesnius Savo meilės ženklus. Esu tikra, kad jeigu kuri jūsų abejotų apie to teisingumą, Dievas niekuomet nedaleis jai patirti tai gyvenime, nes Jis geidžia, kad Jo darbui nebūtų jokių pasipriešinimų; todėl niekuo-

met neniekinkite kitų už tai, kad jūs nėsate taip vedamos.

7. Dabar sugrįžkime prie mūsų gražios ir žavinčios pilies ir suraskime, kaip ten įeiti. Čia jau pasirodo priešingumas. Jeigu ši pilis yra pati siela, aišku nebereik jom eiti, nes ji yra pati savy; panašiai jei kam įsakytum eiti kambariui, kuriame jau jis yra. Tačiau yra labai įvairūs būdai šioj pily būti. Daug sielų gyvena priemenėje, kur vartininkai būna, nesirūpindamos eiti toliau, nei sužinoti, kas toje malonioje vietoje gyvena, kas joje yra ir kokie tuose rūmuose kambariai randasi.

8. Kai kurios apie maldą aiškinančios knygos, kurias jūs skaitėte, pataria sielai įeiti į save, tą ir aš noriu pareikšti. Man nepersenai įžymus teologas sakė, jog sielos be maldos yra lyg paralyžuoti ir raiši kūnai, turintieji rankas ir kojas, kuriuos negali vartoti. Taip pat, yra sielų taip silpnų ir įpratusių mintyti vien tik apie žemiškus reikalus, kad, rodos, nėra joms pasitaisymo iš to. Joms atrodo negalima įeiti į save; jos įpratusios jau būti su kirminais ir kitais sutvėrimais, gyvenančiais išlaukinėje pilies pusėje, galutinai paseka jų gyvenimo įpročius. Nors tos sielos yra iš prigimties turtingai apdovanotos, galinčios turėti draugystę, net su pačiu Dievu, bet jų būklė atrodo beviltinga. Nebent jos pasistengs suprasti ir taisyti savo vargingą būklę; jų protas, taip sakant, liks nejudas, it Loto pati, tapus druskos stulpu už nepaklausymą ir atgal atsižvelgimą.

9. Kiek man suprantama, vartai per kuriuos įeinama į šiuos rūmus, yra malda ir meditacija. Aš neturiu čia omenyje daugiau minties, negu lūpų maldos, nes jeigu yra kokia malda, protas turi dalyvauti joje. Jeigu asmuo nekreipia dėmesio į tai, jis kalba, ko jis prašo, nei kas jis, kuris drįsta kalbėti su Dievu, nors jo lū-

pos ir tartų daug žodžių, — aš tai nevadinu malda. Vienok kartais iš tikrųjų, asmuo gali dievotai melstis ir nesvarstant šio viso už tai, kad yra praktikavęs tai kitais laikais. Įpratimas kalbėtis su Dievu taip laisvai, kaip su tarnu visai nepaisant, ar žodžiai tinkami ar ne, tik taip sau sakomi, kas pirmiausiai ateina į galvą, žodžiu, maldos, kurias išmokome per dažną atkartojimą be kreipimo atydos į prasmę, — negalima pavadinti malda. Dieve duok, kad nei vienas krikščionis nesikreiptų prie Jo, tokiu būdu. Pasitikiu, kad Jo Didybė nedaleis nei vienai iš jūsų, Seselės, tokio pasielgimo; mūsų įprotys šiame vienuolyne, pasikalbėti apie dvasinius dalykus yra gera apsauga nuo tokių blogumų.

10. Nekalbėkime daugiau apie šias raišas sielas, kurios yra vargingiausiame ir pavojingiausiame stovyje, nebent Viešpats įsakys joms keltis, kaip Jis tai padarė su paralyžuotu, laukiančiu daugiau negu trisdešimties metų prie Betsaidos kudros. Dabar svarstysime apie sielas, kurių galų gale įeina į tų rūmų aptvarą; jos vis dar pilnos pasaulinės dvasios, bet turi šiek tiek troškimo gerai daryti, o kartais, nors retai, pasiveda Dievo globai. Jos pamintija apie savo sielas laiks nuo laiko; nors labai užsiėmusios tūkstančiais kitų dalykų, nes kur jų turtas, ten ir jų širdis. Tačiau retkarčiais jos atmeta į šalį tuos rūpesčius. Yra tai didelė joms laimė dasiprotėti šiek tiek apie tų sielų padėjimą, ir matyti, jog jos niekuomet nepasieks rūmų vartų tuo keliu, kuriuom jos eina.

11. Pagalios jos įžengia į pirmuosius kambarius į tų rūmų požemį drauge su daugybe kirmėlių, kurios ardo jų ramumą ir temdo rūmų gražumą; tačiau šioms sieloms jau didelis laimėjimas, šiaip taip atradus kelią į šiuos rūmus.

12. Gal jūs manysit, dukrelės, kad tas jus visai neliečia, nes Dievo malonės pagalba, jūs jau esate toliau pažengusios tobulybėje; tačiau turėkite kantrybės, nes negaliu išsireikšti apie kai kuriuos dvasinius dalykus, kas link maldos kitokiu būdu. Te Viešpats pagelbsti man kalbėti

tiesioginiai; tuos dalykus sunkiausiai yra suprasti be asmeninio tų malonių pergyvenimo.

Igyjęs tų malonių asmuo supras kaip sunku yra nepaliesiti dalykų, kurie, per Dievo gailiaširdystę, niekuomet gal nepalies mūs pačių.

Japonija Ir Amerikos Filmos

Stebėtini dalykai. Pagoniškoji Japonija krikščioniškesnė už krikščioniškąsias Amerikos Jungtines Valstybes. Pasirodo, kad šios šalies piliečiai daugumoje yra netekę tikrojo dorovės supratimo. Jie jau taip susigyveno su nedorybės purvais, kad beveik vienodai priima purvus ir perlus. Dalinai, matyt, labiau linkę prie nedorybių purvų, negu prie dorovės perlų.

Paimkime, pavyzdin, Amerikos vaikus. Jie yra užžavėti purvinomis, kvailiausiomis komedijomis, rodomomis krutamuose paveiksluose, negu rimtais doroviniais ar moksliniais paveikslais.

Suaugęs jaunimas su pamėgimu žiūri į žmonių lytiškus šėlimus, dangstomus neva meile — bet puvinąja meile.

Amerikos visuomenė, kuri maitino savo dvasią didžiųjų Amerikos laikraščių skandališkiausiomis žiniomis su smulkmeniškiausiais aprašymais žemiausių ir gyvuliškiausių žmonių aistrų. Tie patys dalykai rodomi teatruose krutamais paveikslais.

Nestebėtina, kad Amerikos visuomenė neteko tikrosios dorovės supratimo, kuomet ji nuolat apsupta purvinos atmosferos.

Nesenai Kanada ir Australija nepraleido į savo šalis daugelio Amerikos darbo filmų, dabar Japonija kelia balsą. Gi Amerikos visuomenė tyli. Jai tos filmos tinka. Taigi kas purvina kitiems, tas tin-

ka Amerikai. Ką kitos šalys su pasibaurėjimu atmeta, Amerika su pasigerėjimu tai sutinka.

Liūdnas dalykas. Nekokį liūdidimą sau išduoda Amerika.

Štai nesenai atėjo į Washington, D. C. Senato santykių su užsieniais komisijai tokis raštas:

“Mes, žemiau pasirašiusieji Amerikos piliečiai, gyveną Japonijoje, paremdami šį savo elgesį mūsų pačių patyrimu ir japoniečių pareiškstomis nuomonėmis, jaučiamės priversti pranešti, kad daug filmų, beveik didžiama Amerikos filmų rodomų Japonijoje yra labai kenksmingos Japonų jaunuomenės dorovei. Tos filmos rodo blogą naudojimą turtų, tinginystę, paleistuvybę ir visą eilę kriminalistų grupių.

Japoniečiams išrodo, kad visi žmonės Amerikoje taip gyvena ir jie įgauna tikrojo pasibaurėjimo Amerika.

Mes rimtai prašome santykių su užsieniais komisiją padaryti žygius geriau kontroliuoti filmų eksportą.”

—o—

Labai teisingai japoniečiai baurisi Amerika, kuri jiems kemša tąs šlykštynes.

Kalta Amerikos visuomenė, kad pati nesmerkia tokių filmų. Atsirugs jai kada nors tie dalykai, bet ne laikas bus tuomet taisyti.

Vytautas Didysis

*Seirijų Juozas.***ŠTAI JAU ARTINASI LAIKAS.**

Kelkis, Vytaute garbingas,
Vesk mus linkui Vilnijos
Aras smaugia mūsų brolius
Vesk, kol žado nenustos!

* * *

Kelkis, vade, numylėtas...
Veski Vilniun mus visus,
Ten jog kaulai mūs didvyrių...
Vesk atgauti jų kapus...

* * *

Veski mus prie Aušros Vartų
Ten Marija laukia mūs,
Ji pagelbėjo daug kartų —
Ji užjaučia mūs vargus.

* * *

Štai jau artinasi laikas.
Baltas žirgas mūs sukruis,—
Kils lietuviai priešai arą,
Vytautas karšte prabus!...

* * *

Matau Motiną Švenčiausią...
Šaukia Vytį prie savęs...
Štai Ji renka Tautai vadą...
Kurs į Vilnių visus ves!...

* * *

Ir sujudo miestai, kaimai,
Šaukia Motina visus

Rengtis į paskirtas vietas,
Šaukia pėščius ir raitus...

* * *

Žirgai žvengia!.. Vaikai klykia!..
Garsiai gaudžia trimitai!..

Skubiai renkas kariuomenė,
Sąjungiečiai ir šauliai —

* * *

Visi džiaugias... Arti laikas!..
Kuomet Vilnius, — Vilnija
Taps nuo lenkų paliuosuoti
Tuomet žus ten vergija!...

**GEDIMINO DIDŽIOJO LIETUVOS
KUNIGAİKŠCIO ATMINČIAI**

(1315—1340).

Jis 1323 m. Žemaičiams padedant apgynė
Klaipėdą nuo kryžiuočių.

Prakilnūs Kunigaikšti,
Mūs garbingas Gediminai,
Nors esi anapus grabo,
Tu — Tėvynės brangumynas.

* * *

Šeši amžiai metų baigias
Kaip nuo mūsų atsiskyrei,
Tikim, už prakilnią širdį
Laimės amžinos datyrei. —

* * *

Tikim, kad anapus grabo
Nemiršti savos Tėvynės,
Kad myli ją, kaip mylėjai;
Lauki laimės jos gadynės...

* * *

Ir mes trokštam, kad Tėvynė,
Kogreičiausia pražydetų,
Kad vaikeliai jos būt dori,
Kad ją amžinai mylėtų!—

**A. A. D-RO BASANAVIČIAUS
ATMINČIAI.**

Ilsėkis, Seneli,
Mūs didvyrių žemėj,
Tavoji žvaigždutė

Užgeso seniai.

* * *

Ilsėkis, nes visą
Tu amžių trusėjai
Dabar te jau veikia
Tavieji vaikai.—

* * *

Ilsėkis garbingas
Veikėjau Tu mūsų,
Kurs žadinai brolius
Prie darbo svarbaus.

* * *

Tu kėlei mūs viltį
Tu aiškinai nuolat,
Kad Lietuva laisvę
Visvien turi gauti!..

* * *

Jau praūžė bangos
Žiauriausio carato,
Išnyko žandarų
Galinga jėga.

* * *

Nutilo žibainys
Visokių „ukazų“,
Ir, ačiū jau Dievui,
Laisva Lietuva!..

* * *

Tau suteikė Dievas
Tą didžią malonę,
Jog laisvę savomis
Akimis matei.

* * *

Devynis metus net
Kartu tu su mumis
Laisvės sukaktuves
Kaune tu šventei. —

* * *

Gyvendamas Vilniuj,
Skandžiausiai kentėjai,
Vilniečių, mūs brolių,
Matydams vargus.

* * *

Nevien kart širdyse
Jų keldavai viltį,
Kad padedant Dievui
Jiems laisvę prašvis.

Už darbą tą kilnų
Tautos mūsų naudai,
Už meilę Tėvynės,
Del josios vargų.

* * *

Te Viešpats gausiausiai,
Tau teikias atlygint
Lai skirtas tau būna
Skaisčiausias dangus!..

* * *

A. A. VILEIŠIO PETRO ATMINČIAL.

(1926 m. Rugs. m.).

Nuliūdo mūs brangi Tėvynė,
Netekus mylimo sūnaus.

Vileišio Petro ji vaitoja,
Širdies jos skausmą kas atjaus?

Vaikų, kaip jis, mažai ji turi,
Kurie kaip Petras ją mylėtų,
Kuriems Tėvynė, kaip Vileišiui
Per visą amžių taip rūpėtų.

Aukojo jis Tėvynei savo
Ne tik sveikatą ir turtus,
Bet karštą širdį, didį protą,
Tvirčiausią valią ir vargus.

Žinojo jis spaudos galybę,
Kurios Tėvynė mūs nustojo,
Kad ją atgavus, tvirtą būdą,
Ir proto galę panaudojo...

Nuveikę rusų atkaklumą
Tuoju 'Vilniaus' ėmė leist 'Žinias',
Bet broliai mūs — skaityt nepratę
Menkai ji rėmė, — skaitė jas...

Nors prisiejo jam be turto,
Svetur ir vargti ir kentėti,
Visvien Tėvynę jis mylėjo,
Laimingą troško ją regėti.

Tautų jis Sąjungai išdėstė
Mums lenkų daromas skriaudas,
Ją ragino priskirt Klaipėdą,
Ir mums atlyginti žalas.

Nemirš Tėvynė Savo Petro,
Garbingą vardą jo minės,
Per jį Tauta mūs praregėjo
Paminklus jam statyt pradės...

Katalikų Pasaulys.

Dr. Kl. Rūginių skaitytos paskaitos Katalikų Veikimo Centro konferencijoje santrauka.

Katalikų jaunimo organizavimo tikslas yra paaryti jaunuolius gerais ir sąmoningais katalikais.

Vienų pamokymų ir proto švietimo nepakanka. Reikia, kad jaunimas pats savarankiškai veiktų.

Šiandien mūsų pamokyti žmonės į papirpinį gyvenimą kažkaip keistai žiūri. Jų dauguma vengia dalyvauti procesijose ir visose bažnytinėse iškilmėse. Šiandien nedaug rasis tokių mokytojų žmonių, kurie su bažnytinėmis vėliavomis, kryžiais ar žibintais eitų aplink bažnyčią.

Gi šituo nelemtu pavyzdžiu ima pasekti ir jaunimas. O kas nutolsta nuo viešosios bažnytinės praktikos, tas pamažu atsitraukia ir nuo pačios Katalikų Bažnyčios. Tad šis reiškinys reikalingas kuo greičiausiai šalinti.

Pirmoj eilėj reikėtų visiems su didžiausiu atsidėjimu apsvarstyti ir pradėti jaunimo organizavimą parapijose. Iš to susidarytų visos Lietuvos bažnytinis jaunimas.

Kad organizacija neiširtų, reikalinga kad ji būtų įtraukta į atatinamą veikimą. Veikimas vien susirinkimais, mokesčiais ir protokolais negali pasitenkinti.

Kituose kraštuose visas veikimas daugiausia telkiasi parapijose. Ten jaunimui kaip tik stengiamasi surasti daugiau pareigų parapijiniame gyvenime ir jaunieji jas su mielu noru atlieka.

Kaip būtų malonu matyti giesmininkų arba patarnautojų prie šv. Mišių tarpe ne kokius senokus, bet jaunimą ir rinktus žmones, inteligentus. Liturginių (bažnytnių apeigų) gyvenimą reikėtų kuolabiausia pagražinti, išplėsti, reikėtų sudaryti

naujų gražių papročių, atgaivinti senesius gražius papročius, tada dalyvauti procesijose, choruose, agapėse (bendruose užkandžiuose po šv. Komunijos priėmimo), puošti kapus, kryžius, koplytėles, organizuoti bažnytnines šventes ir iškilmes. To darbo turėtų imtis jaunimas. Pavyzdžiui, tokia krašte, kaip Normandijoje, kiekvienas kaimas turi savo koplyčią, kurią visi su meilumu lanko, išpuošia gėlėmis.

Šitoj srityj reikėtų dar daug padirbėti. Pirmiausia, turėtų būti įvestas paprotys aukoti ir aukas rinkti. Tiesa, auka gali būti visai nedidelė, bet juk čia svarbiau pati žmogaus įtencija ir gera valia.

Taip visokiais būdais pripratintas parapijos jaunimas ne tik pats pasidarys religingesnis, bet tą skaisčią pirmųjų krikščionių nuotaką gražiai paskleis ir kitų tarpe.

Kada šitai bus įgyvendinta, tada galima bus labiau jaunimą išamoninginti tikėjimo tiesose. O kai jaunimas bus sąmoningesnis, tada ir visi katalikai bus labiau sąmoningi.

Reikia tik dalyką taip tvarkyti, kad jaunimas lyg ir pats savarankiškai imtų veikti ir reikšti iniciatyvą.

—o—

Įvykus baisiai katastrofai su Anglijos orlaiviu R—101, kuomet tas, lėkdamas per Franciją, užsidedė ir žuvo su daugybe žmonių, Šv. Tėvas pasiuntė užuojautos telegramą Londono Kardinolui Bourne, įgaliodamas jį išreikšti karaliui ir Anglijos valdžiai “giliausią užuojautą del nelaimės, kuri palietė daugelį šeimų ir visą tautą.

Anglijos karalius ir valdžia atsakė, kad jie “karštai dėkoja už užuojautą, kurią Šv. Tėvas maloningai pareiškė del įvykusios nelaimės.”

MUSŲ DARBAI

DIENOS UŽDARBIS.

A NTRAME ir Trečiame M. K. Remėjų Seime buvo nutarta prašyti visų Remėjų ir plačios lietuvių visuomenės paaukoti Kolegijos kūrimui tais metais vienos dienos uždarbį. Kas tam tikslui aukojo bent \$3.00, buvo įskaitomas į Kolegijos Remėjų eilės. Pirmaisiais metais ir pernai daug atsiliepė gerų žmonių į tą Seimo paraginimą ir prašymą. Bet šiais metais, esant nepalankesnėms gyventi sąlygoms, ir “dienos uždarbis” sumažėjo. Remėjų Centras nenustoja visgi vilties. Mūsų Išeivija nėra plikių-vargšų tauta. Tiesa, neturime milijonierių, bet vienos Chicagos lietuvių nuosavybės siekia per 100 milijonų dolerių. O kur visa plačioji Amerika?

Kuriamoji gi Aukštesniojo Mokslo įstaiga yra visos Išeivijos kultūrinis turtas. Užtat iš visų pusių yra remiamas Kolegijos Fondas. Jo greitesnis augimas užtikrina visiems greitesnį įsikūrimą Kolegijos. Nes statyti Kolegiją į skolą, turint vien apie 20 nuoš. reikalingų pinigų, nebūtų protingas žygis. Skolų nuošimčiai viską suėstų.

Iš kitos vėl pusės, laukti nebegalima. Reikia daryti.

Šis ketvirtasis Seimas, tikimės, rimtai pasvarstys “dienos uždarbio” klausimą ir sutars prašyti visų lietuvių paaukoti Kolegijos Fondui “dienos uždarbį” ir šiais 1930—1931 metais.

Be pinigų į skolą sukurtos įstaigos dažnai Amerikoje neišsilaiko. Mes negalime daryti panašių bandymų. Reikia kiek daugiau netraukti nuo savo asmeninių išlaidų bereikalingiems gėrymams, rūkytams, saldumynams, “parėms,” ir bent dalį to paaukoti katalikų lietuvių visuomeniniam darbui — Mokslo įstaigai.

Sakoma, jog ir iš nelaimės protingas moka pasimokyti ir pasinaudoti. Ir mūsų užsibrėžtoji įkurti Kolegija, juo jos įgyvendinimas yra sunkesnis, juo jos reikalas yra labiau išaiškinamas plačiai visuomenei, juo ji visiems pasidarys brangesnė, nes po didelių pastangų, sunkių darbų, garbingai baigę, džiaugsimės savo lietuvių tautos ir tikybos nauja tvirtove.

Į Kolegijos Remėjų ketvirtąjį Seimą yra kviečiami visi Remėjai atsilankyti. Kurie galite, atekite ir gyvu žodžiu nurodykite kelius, kaip Kolegijos Fondą padauginti, o kuriems yra per toli, — savo pastabas, patarimus, sumanymus siųskite laišku į Remėjų Centrą 2334 S. Oakley Ave., Chicago, Ill.

Kolegijos Remėjai:

N. N. So. Boston, Mass.	100.00
Nek. Pras. Sodalicija Waukegan, Ill. 29.00	
Petras Kodys Kenosha, Wis. ..	3.00
Petr. Zauberienė Chicago, Ill. ..	1.00
Ant. Kližas St. Clair, Pa.	3.00
Ona Tunylienė Shenandoah, Pa.	3.00
Just Jančius Waukegan, Ill. ..	5.00
O. Sadnavičienė W. Frankfort, Ill.	3.00
M. Kol. Rem. 36 sk. New Britain, Conn.	30.00
Ver. Gurevich Scranton, Pa.	3.00
V. Budrienė Phila., Pa.	4.00
Karolis Mogalis Dearborn, Mich.	3.00
Jonas Smilgis Chicago, Ill.	5.00
Gert. Grendienė Lowell, Mass. ..	3.00
Kazim. Kiškis Mattapan, Mass... ..	5.00
A. Tiškienė New Haven, Conn. ..	3.00
K. Ivinskienė Cleveland, O.	3.00
A. Miknienė Chicago, Ill.	3.00
A. Paškauskas Waukegan, Ill. ..	3.00

(Bus daugiau)

Nuoširdžiai dėkojame gerb. Remėjams už aukas *Remėjų Centras.*

Amerikos Lietuvių Žinios.

CHESTER, PA.

Spalių 26 d. buvo minėta 500 metų Vytauto mirties sukaktuvės. Bažnyčioj atlaikytos pritaikytos dienos pamaldos su pamokslu, kiek Vytautas Didysis pasitaravo Kristaus Bažnyčiai.

Po pietų 3 val. suruošta svetainėje iškilmingas posėdis. Programai vadovavo gerb. klebonas E. Paukštė. Prie jos dailaus paruošimo daug prisidėjo visos vietinės draugijos, o ypač mūsų gabi vargonininkė p-lė M. Mitruliūtė. Turėjome svetį kalbėtoją p. J. B. Šaliūną. Kalbėjo gyvai visą valandą. Nenubodo. Sukelta patrijotinė nuotaika. Liaudies dainos ir senovės bočių darbai atgaivino širdyse Vytauto dvasią su pasiryžimu visomis jėgomis lietuvių stiprėti ir gelbėti jaunimą nuo pražūtingos ištautėjimo ligos.

Antanetta.

SHENANDOAH, PA.

Vytauto Didžiojo 500 metų mirties sukaktuves paminėjome labai gražiai ir iškilingai spalio 29 d. Ta šventė susidėjo iš trijų dalių. Pirmiausiai buvo atlaikytos iškilmingos šv. Mišios šv. Jurgio par. bažnyčioje. Žmonių buvo daugiau 2,000 pamaldose. Dalyvavo visos apylinkės apie 10 klebonų. Atvyko bažnyčion taipgi J. E. vysk. O'Hara. Jisai pasakė gražų lietuviams pamokslą po Mišių ir suteikė palaiminimą šv. Sakramentu.

4 val. po pietų įvyko gražus koncertas High School auditorijoje. Dalyvavo trys chorai: Shenandoah, Mahanoy City ir New Philadelphia. Man geriausia patiko Mahanojaus choras. Ir kiti dailiai dainavo.

Vakare 7 val. Ferguson viešbutyje turėjome gražią puotą. Kaip dera katalikams, ją pradėjome su malda. Turėjome daug žymių kalbėtojų. Buvo atvykęs Lietuvos Atstovas iš Washingtono. Jis kalbėjo angliškai ir lietuviškai. Nurodinėjo

į Lietuvos prisikėlimą. P. G. Pinchot apibūdino Vytauto nuopelnus Europos civilizacijai.

Visų tų iškilnių įvykintojas ir centras buvo mūsų klebonas gerb. kun. J. Karalius. Užtat jis susilaukė karštos padėkos vakarienės pabaigoje.

Visos apylinkės lietuviai ilgus metus atmins šias dailias iškilmes. *Choristas.*

AMSTERDAM, N. Y.

Šaunioji "Birutės" draugija pastatė scenoje 5 veiksmų dramą "Rytų Pilis" spalio 26 d. Daug kas stebėjosi iš kur buvo gauti artistai. Vaidino dailiai, gražiai. Tai vis mūsiškiai, neskolinti iš kitų kolonijų vaidilos. Lauksime daugiau gražių parengimų.

P. D—kas.

ROCHESTER, N. Y.

Šv. Jurgio par. gali pasidžiaugti savo jaunuoju klebonu kun. J. Bakšiu. Dar visai neseniai ėmė darbuotis šioj parapijoj, o padarė gana daug. Šiais metais jisai įkūrė pilną par. mokyklą, gavo Seseris mokytojas ir įkūrė čia Seserims vienuolyną. Daug ir gi darbo ir rūpesčio įdėjo prie tinkamo Vytauto dienos paminėjimo. Pasakytojo pamokslo bažnyčioje daugelis ilgai nemirš. Į iškilmes pajėgė sutraukti, kitiems padedant, žmonių minias.

Antanaitis.

CLEVELAND, OHIO.

Jau keturios savaitės prabėgo nuo dailių iškilnių vienoj lietuvių šeimynoje, o vis pamiršti negalima. Ponai Skodžiai šventė savo 50 metų Moterystės sakramento priėmimo sukaktuves. Dalyvavo dailus svečių būrelis. Buvo ten 3 jų sūnūs, duktė Ona ir visos būrys anūkų. Nors abudu p. J. ir K. Skodžiai pagyvenę yra, bet dabar lauksime jų deimantinių vedybinio gyvenimo sukaktuvių.

K. A.

Klausimai ir Atsakymai

KLAUSIMAS. Aš įstojau į Trečiąjį Šv. Pranciškaus Ordeną. Aš priklausau prie Bernaičių Kolegijos Remėjų. Aš maniau, kad tos aukos nuopelnai visuomet eis mano sielos naudai, o dabar tretininkių viršininkė atima iš manęs tą auką ir išdėsto ant visų narių. Ar taip gali būti?

D. K.

ATSAKYMAS. Kaip visas kitas tavo turtas pasiliko tavo nuosavybe, įstojus tau į tretininkes, tai ir ta auka pasilieka tik tavo vienos nuosavybe. Niekas jos be tavo sutikimo ir leidimo negali pasisavinti ir dalinti.

KLAUSIMAS. Kodėl Dievas žmogų taip nubaudė? Motina gimdo kūdikį ašarose. Kūdikis užgimęs pasveikina motiną ašaromis. Rodos, žmogaus gyvenimas su motina prie lopšio turėtų būti laimingiausias, o ir ten ašaros. Toliau ima deginti jaunystės žaibai. Žmogus jaučiasi kiekvieną valandą didžiausiame pavojuje.

Maino luomą. Mainydamas jį ima sunkų kryžių ant savo pečių; neša jį erškėčiuotais, kruvinais keliais. Senatvėje žmogus pasilieka be jokios vertės. Galutinai mirtis.

Sekretorius.

ATSAKYMAS. Kodėl Dievas žmogų taip nubaudė? Šis išsireiškimas nevisiškai teisingas. Dievas ne dėl baudimo sutvėrė žmogų. Jį sutvėrė laimingą. Laimingą jam skyrė gyvenimą. Nei vieną skausmo ašara nebuvo skirta žmogui išlieti. Jam ir amžinoji dangiškoji laimė buvo skirta.

Labai mažą ir lengvą kryželį Dievas buvo paskyręs žmonėms. "Visų medžių vaisių valgysite; tik *nevalgysite vaisiaus nuo medžio pažinimo gero ir blogo, kuris yra viduryje rojaus. Nes kurioje valandoje valgysite, mirtimi mirsite.*"

Ar tai galima skaityti Dievo bausme

nevalgymą vaisių nuo vieno medžio? Ar tai sunkus kryželis? Dar ir įspėjimas duotas "Nes kurioje valandoje valgysite, mirtimi numirsite."

Dievas nurodė, kas laukia žmoniją dėl valgymo užginto vaisiaus.

Žmogus nepaklausė. Jis savo valia pasirinko neklusnybės išdavus. Neklausymas davė nuodėmę. Nuodėmė ašaras, jų priežastis ir mirtį.

Pats žmogus nubaudė save ir visą savo giminę.

Dabar ašaras mažina ir jas nušluosto labai gyvas, stiprus tikėjimas ir karšta Dievo meilė.

Kas nori mažiau ašarų lieti, teapsišarvoja tomis dorybėmis.

KLAUSIMAS. Ar gali moteris įeiti bažnyčion pasimelsti be skrybėlės, žinoma šiokią dieną. Nekurios moterys sako, kad tai mirtina nuodėmė? O. E. O. Mass.

ATSAKYMAS. Nuodėmės nėra už tai jokios. Bet dėl to netinka tas Bažnyčios seniai įvestas paprotys laužyti.

KLAUSIMAS. Visuomet myliu garbinti Šv. Sakramentą. Bėt, atėjus gegužės, ar spalio mėnesiams, sutrumpinu maldas į Šv. Sakramentą, o tą pelnytą laiką skiriu maldoms į Šv. Panelę. Ar nedarau čia klaidos?

"L." Skaitytojas, Cambridge.

ATSAKYMAS. Jėzus Kristus nepavydi garbės savo Švenčiausiajai Motinai. Jis per Mariją didžių stebuklų daro ir nesuskaitomų žmonių malonių teikia. Garbink Jėzų tiesiog, garbink Jį, kiek tik pajėgi, per Mariją ir Marijoje, o tavo nuopelnai ir geri darbai augs danguje diena iš dienos.

LIETUVOS ŽINIOS

Kiek Lietuvoj Labdaringų Įstaigų?

Visoj Lietuvoj iki šių metų liepos 1 d. buvo 161 labdaringa įstaiga, kurių 4 išlaiko valstybė, 35 savivaldybės, o 122 išlaiko labdaringos draugijos. Visos labdaringos įstaigos išlaikė 7,302 globotinius, iš kurių valdiškos labdaringos įstaigos išlaikė 788 globotinius.

Paleido iš Kalėjimo Tauragės sukilėlius.

Respublikos Prezidentas dovanojo bausmę aštuoniems Tauragės sukilėliams, kurie daugumoje buvo nuteisti kalėti iki gyvos galvos. Visi jie iš kalėjimo paleisti. Be to dovanota bausmė plečkaitininkui J. Jakūbauskui, nuteistam 10 metų kalėti. Taip pat Prezidentas sumažino bausmę dar keturiems politiniams kaliniams: K. Maslauskui, J. Petrauskui, J. Bildušiui ir

A. † A.

MARTINAS DELTONAS,

Nuolatinis Marijonų Kolegijos Remėjas, mirė Clark Summit, Pa., lapkričio 7 d. 1930 m.

Už jį atlaikytos 12 ir 13 lapkr. šv. Mišios Marijonų Vienuolyne. Visi-gi Remėjai malonėkite sukalbėti už a. a. Martino sielą po 1 Ražančiaus dalį.

A. † A.

JUOZAPA LEŠČAUSKAS,

Nuolatinis Marijonų Kolegijos Remėjas, mirė suvažinėtas traukinio Chicago, Ill. lapkričio 7 d. 1930 m. Buvo žymus katalikiškų įstaigų Remėjas. Marijonų Vienuolyne bus atlaikytos dvejios šv. Mišios už jo sielą; visi gi Remėjai malonėkite už jį sukalbėti 1 Ražančiaus dalį.

Kedžiui, kurie buvo nuteisti kalėti iki gyvos galvos.

Lėktuvo katastrofa.

Ties Kauno aerodromu spalio 20 d. įvyko šiurpulinga lėktuvo katastrofa. Lėktuvu skrido vienas lakūnas vyr. puskarininkas Jonas Stankūnas. Staiga lėktuvas susvyravo—visu smarkumu krito žemyn ir sudužo į šipulius. Lakūnas užsimušė. Katastrofa, kaip spėjama, įvyko dėl motoro sugėdimu.

Angelo Sargo vaikų šventė.

Naumiestis. 1930 m. spalio 5 d. buvo iškelta visos Naumiesčio parapijos Angelo Sargo vaikų šventė su giesmėmis, vaidinimais, deklamacijomis ir kt. Miesto vaikai atliko išpažintį iš vakaro 5 v. Sekmadienį daug prisirinko iš kaimų. 9 v. buvo pamaldos. Šv. Mišias laikė Naumiesčio kuopos įsteigėjas kun. P. Žilinskas, o pamokslėlį sakė dabartinis vedėjas kun. V. Balsys. Per Mišias giedojo patys vaikai, ir pasistiprinę dvasiniu maistu Švč. Sakramentu, skirstėsi kiekvienas sau. Po pietų 1 v.—iškilmingas susirinkimas "Vilniaus" salėje. Įžanginę kalbą sako iš Centro atsiųstą sveikinimą skaito kun. Vacl. Balsys. Po to eina deklamacijos (jų buvo 14) ir "Marijos meilės" vaidinimas. Šventė baigta su geriausia nuotaika ir tėvų dėkingumu už gražų vaikučių organizavimą. "Š."

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS **Maliavojimo Kontraktorius**

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVE

2334 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.